

DOI: 10.22034/mmbj.2025.65694.1159

The Relationship Between Parenting Styles and Parents' Sports Goal Orientation with the Skill Level of Skilled Gymnasts Children

Shakiba Yousefinezhad¹, Hassan Kordi^{*2}

- 1- Department of Motor behavior and sport psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
- 2- Department of Behavioral and Cognitive Sciences in Sport, Faculty of Sport Sciences and Health, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: hassankordi@ut.ac.ir

Received Date: 2025 January 29 **Review Date:** 2026 March 15 **Accepted Date:** 2026 March 15 **Published Date:** 2025 May 31

Abstract

This descriptive-correlational study aimed to explore the relationship between parenting styles, parents' sports goal orientation, and the skill levels of skilled gymnasts aged 6 to 9 years. The study's statistical population consisted of gymnastic children from the northern region of Tehran who had at least two years of practice experience, with 44 participants volunteering.

To collect data, the researchers used Baumrind's (1973) parenting style questionnaires and Keshavarzi et al.'s (2011) questionnaires on parents' sports orientation. Additionally, the skill level in gymnastics was assessed using the preliminary leveling test from the Gymnastics Federation (Taherkhani et al., 2018). The collected data were then analyzed using the Pearson correlation test and multiple regression at a significance level of $\alpha=0.05$.

The results indicated that parenting styles and parents' sports goal orientation predicted 74% of the gymnastics skill level in girls and 71% in boys. A significant correlation was found between permissive and assertive parenting styles and gymnastics skill levels. Specifically, permissive and assertive parenting styles were strongly related to girls' athletic performance, while assertive parenting styles were significantly associated with boys' athletic performance. Furthermore, a notable correlation was observed between mastery goal orientation and the gymnastic skill levels of both girls and boys.

In conclusion, it can be said that parenting styles and parents' athletic goal orientation are related to the skill levels of girls and boys in gymnastics to varying degrees. Overall, parents who employed assertive parenting styles and had a mastery goal orientation tended to have children with better gymnastics skills.

Keywords: Parenting, Goal orientation, Gymnastics, Children.

Copyright ©The authors

Publisher: University of Tabriz

Extended Abstract

Background and Purpose

Youth participation in sports is largely facilitated by parents, as they initiate children's involvement in athletic activities and provide essential emotional and financial support for participation (Harwood & Knight, ۲۰۱۶). Research literature indicates that parenting styles can lead to positive outcomes, such as increased motivation and satisfaction among athletes (Abdoli & Kavyani, ۲۰۱۳). Baumrind (۱۹۷۱) conceptualized parenting styles as parental control strategies and categorized them into three main types: authoritative, authoritarian, and permissive. Holt et al. (۲۰۰۹) observed that parents employ different parenting styles depending on the context of the sporting situation (Holt, Tamminen, Black, Mandigo, & Fox, ۲۰۰۹).

Goal orientation, a construct derived from motivational theories, is a key factor in understanding athletes' behaviors in sports activities (Atkins, Johnson, Force, & Petrie, ۲۰۱۵). Abolghasemi et al. (۲۰۱۳) highlighted the role of psychological variables such as goal orientation in predicting athletic performance. Becker et al. (۲۰۱۸) found that adolescents' perception of the motivational climate—particularly one created by parents and coaches—is indirectly related to their mental toughness through their level of goal orientation endorsement. Moreover, the motivational climate established by parents and coaches is associated with athletes' goal orientations. Given that children and adolescents have yet to form personal theories of success, they may be more susceptible to situational influences than adults (Roberts, ۲۰۱۲). Since children spend most of their time with their families, the family is regarded as the first and most influential social unit in shaping their behavior.

Although previous findings are valuable, there is limited empirical evidence on how different parental behaviors interact to influence children's sport-specific skill levels. Few studies have specifically examined the psychological parent-child factors affecting performance in gymnastics. Therefore, based on the contextual model of parenting style proposed by Darling and Steinberg (۱۹۹۳), this relationship merits closer attention, as parenting styles lay the foundation for parental beliefs and goals related to their children's socialization (Darling & Steinberg, ۲۰۱۷). Consequently, this study aims to examine the relationship between parenting styles and parents' sports goal orientations with the gymnastics skill level of boys and girls aged ۶ to ۹ years.

Materials and Methods

This descriptive-correlational study included boys and girls aged ۶ to ۹ years who were active members of gymnastics clubs in northern Tehran in ۲۰۲۳. The Persian version of the Parenting Styles Questionnaire (Baumrind, ۱۹۷۱), whose validity and reliability were previously confirmed (Mehrafrouz & Shahraray, ۲۰۰۲), was used. Parents' sports goal orientation was measured using the questionnaire developed by Keshavarzi et al. (۲۰۱۱), which reflects children's perceptions of their parents' preferences and avoidances in sports. Gymnastics skill level was assessed using the basic level evaluation test from the Gymnastics Federation (Taherkhani et al., ۲۰۱۸). Pearson correlation and linear regression analyses were used to analyze the data.

Results

Among girls, a higher level of permissive parenting style was associated with a decrease in gymnastics skill, while a higher level of authoritative parenting style correlated with improved gymnastics performance. However, authoritarian parenting style did not show a significant relationship with girls' gymnastics skills. Among boys, authoritative parenting style was positively correlated with higher gymnastics skill levels, whereas permissive and authoritarian parenting styles showed no significant associations with skill level.

Conclusion

Authoritative parents not only respond to their children's needs but also clearly communicate expectations. When children are trained to develop mental toughness, they tend to perform better in sports, making it a powerful tool for facilitating success. Perceived parental encouragement has a strong and distinct impact on intrinsic motivation. These perceptions can promote a positive learning environment, thereby increasing the likelihood of achieving higher athletic performance compared to peers—a factor strongly tied to parenting style (Kunnen, Ruiter, Jeronimus, & Gaag, ۲۰۱۹). In this study, no significant gender difference was found in the relationship between parenting style and gymnastics skill level, possibly due to the nature of the skill or the sample. Since authoritative parenting is characterized by balanced expectations, communication, and warmth, it can foster autonomy and mutual parent-child interaction. According to achievement goal theory, perceptions of success and competence can be shaped by the type of goal orientation. Athletes' performance-oriented goal orientation has been positively associated with enjoyment and the intention to continue participating in sports (Gardner et al., ۲۰۱۶). Mastery orientation is defined by a focus on learning, task mastery, use of deep processing strategies, and a strong effort to regulate the learning process. In contrast, performance orientation is centered on comparison and outperforming others. Therefore, when parents adopt a supportive communication pattern, it enhances children's autonomy, self-efficacy beliefs, and mastery-oriented goal direction, ultimately boosting their performance (Abedini et al., ۲۰۲۳). Overall, the results of this study demonstrate that both parenting style and parents' sports goal orientation are significantly associated with children's gymnastics skill levels. The findings clearly show that children of parents who adopted an authoritative parenting style and mastery-oriented goal focus exhibited higher levels of gymnastics performance. Since children place high value on their parents' evaluations of their efforts, it can be concluded that parental expectations and feedback regarding children's athletic efforts and performance play a crucial role in improving learning and skill acquisition across domains, including sports performance.

Funding

This study received no funding from public, commercial, or nonprofit organizations.

Authors' Contributions

All authors have participated in designing, implementing and writing all parts of the present study.

Conflicts of Interest

The authors declared no conflict of interest.

Acknowledgement

We sincerely thank all the students who collaborated in this research.

DOI: 10.22034/mmbj.2025.65694.1159

ارتباط سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت کودکان ژیمناستیک کار ماهر

شکیبا یوسفی‌نژاد^۱، حسن کردی^{۲*}

۱- گروه رفتار حرکتی و روانشناسی ورزشی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲- گروه علوم رفتاری و شناختی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی و تندرستی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۱۰ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۱۲/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۲/۲۴ تاریخ آنلاین: ۱۴۰۴/۰۳/۱۰

چکیده

هدف پژوهش توصیفی- همبستگی حاضر تعیین ارتباط سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک‌کاران ماهر ۶ تا ۹ سال دختر و پسر بود. جامعه‌ی آماری پژوهش، کودکان ژیمناستیک کار با حداقل ۲ سال سابقه تمرین در منطقه شمال شهر تهران بودند که تعداد ۴۴ نفر به روش داوطلبانه شرکت کردند. جهت گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌های سبک فرزندپروری بامریند (۱۹۷۳) و جهت‌گیری ورزشی والدین کشاورزی و همکاران (۱۳۹۰) استفاده شد. سنجش سطح مهارتی ژیمناستیک نیز با استفاده از آزمون سطح‌بندی مقدماتی فدراسیون ژیمناستیک (طاهرخانی و همکاران، ۱۳۹۷) انجام گرفت. اطلاعات بدست آمده از طریق آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه در سطح $(\alpha=0/05)$ تحلیل شد. نتایج نشان داد متغیر سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین در دختران ۷۴ درصد و در پسران ۷۱ درصد از سطح مهارت ژیمناستیک را پیش‌بینی می‌کند. همبستگی معنی داری بین سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه و قاطعانه با سطح مهارت ژیمناستیک مشاهده شد. سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه و قاطعانه با عملکرد ورزشی دختران و سبک فرزندپروری قاطعانه با عملکرد ورزشی پسران رابطه معنی داری داشت. همچنین بین جهت‌گیری هدف تسلطی با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران ارتباط معنی داری مشاهده شد. لذا می‌توان گفت سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین به میزان متفاوتی با سطح مهارتی کودکان دختر و پسر ژیمناستیک‌کار ارتباط دارد و در مجموع، والدینی که از روش قاطعانه برای سبک فرزندپروری استفاده کرده‌اند و جهت‌گیری هدف ورزشی تسلطی داشته‌اند، سطح مهارت ورزشی ژیمناستیک دختران و پسران آن‌ها بهتر بوده است.

کلید واژه‌ها: فرزندپروری، جهت‌گیری هدف، ژیمناستیک، کودکان.

Copyright ©The authors

Publisher: University of Tabriz

مقدمه

ورزش فرصتی برای یادگیری مهارت‌های اجتماعی، ارزش‌ها و نگرش‌ها فراهم می‌سازد (Schwebel, Smith, & Johnston, Wattie, 2016). راه رسیدن به سطوح نخبگی در ورزش لزوماً آسان و روشن نیست (Johnston, Wattie, 2016). به علاوه، هیچ فرمول و یا روش خاصی برای پرورش مستقیم ورزشکاران نخبه وجود ندارد (Bailey & Collins, 2013) با این حال، برای تبدیل فرصت‌ها به دستاوردها، محققان باید به بررسی عوامل موثر از جمله چگونگی درک ورزشکاران از فعالیت‌های ورزشی خود، بپردازند. یکی از این عوامل، شبکه اجتماعی است که شامل رفتارهای والدین، تأثیرات همسالان و روابط مربی و ورزشکار می‌شود (Stein, Bloom, & Sabiston, 2012). والدین یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین اعضای این شبکه محسوب می‌شوند؛ زیرا آن‌ها جزء اساسی در ورزش جوانان هستند (Dorsch, 2017). مشارکت در ورزش جوانان عمدتاً توسط والدین تسهیل می‌شود، زیرا آن‌ها مشارکت کودکان را در ورزش آغاز می‌کنند و منابع و حمایت‌های لازم عاطفی و مالی را برای شرکت در اختیار کودکان قرار می‌دهند (Harwood & Knight, 2016). بسیاری از والدین مقدار قابل توجهی از زمان، پول و انرژی را به امید فراهم کردن فرصتی برای رسیدن به سطح خاصی از تخصص فرزندان‌شان در ورزش اختصاص می‌دهند (Wendling, Flaherty, Sagas, & Kaplanidou, 2018). همچنین والدین نقش مهمی در تفسیر ارزش‌ها و انتقال مهارت‌های زندگی و ورزشی به فرزندان دارند (Fredricks & Eccles, 2004). ضمن بر عهده گرفتن چنین نقشی فراگیر، والدین به فرصت‌های بی‌نهایتی مجهز می‌شوند تا بر تجربه ورزشی ورزشکار خود تأثیر مثبت یا منفی بگذارند (Knight, Dorsch, Osai, Haderlie, & Sellars, 2016).

ادبیات تحقیق نشان می‌دهد که سبک‌های فرزندپروری می‌توانند به نتایج مثبتی مانند افزایش انگیزه و رضایت در بین ورزشکاران منجر شوند (Abdoli & Kavyani, 2013). بنا به تعریف دارلینگ و اشتنبرگ^۱ (۱۹۹۳)، سبک فرزندپروری، مجموعه‌ای از نگرش‌های والدین نسبت به فرزند و در رابطه با تربیت آن‌ها است که موجب ایجاد جوی عاطفی بین والدین و فرزندان می‌گردد. سبک‌های فرزندپروری والدین را می‌توان به‌عنوان یک راه مطمئن برای ادامه فعالیت‌های ورزشی فرزندان در نظر گرفت. با توجه به نوع نگرش والدین از مسائل فرهنگی، اجتماعی و غیره، سبک‌های

¹ Darling & Sheinberg

فرزندپروری در گروه‌های مختلف متفاوت است (Darling & Steinberg, 2017). بامریند^۱ (۱۹۷۱) سبک‌های فرزندپروری را به‌عنوان ابزاری کنترلی از سوی والدین معرفی کرده و آن‌ها را به سه دسته‌ی اقتداری^۲، استبدادی^۳ و سهل‌گیرانه^۴ تقسیم‌بندی می‌کند. در سبک فرزندپروری اقتداری، والدین بر خودمختاری فرزندان خود در چارچوب قوانین خانواده تأکید دارند. در این رویکرد، والدین از فعالیت‌ها، مکان‌ها و دوستان فرزندان‌شان آگاه هستند و تلاش می‌کنند تا دلایل قانع‌کننده‌ای برای توقعات و انتظارات خود ارائه دهند. آن‌ها همچنین آماده‌اند تا خواسته‌هایشان را با توجه به شرایط موجود تعدیل کنند (Baumrind, 1971). هولت^۵ و همکاران (۲۰۰۹) مشاهده کردند والدین از شیوه‌های فرزندپروری متفاوتی در موقعیت‌های مختلف ورزشی استفاده می‌کنند (Holt, Tamminen, Black, Mandigo, & Fox, 2009). ضمن این‌که عملکرد ورزشی پسران در سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و عملکرد دختران در سبک فرزندپروری مستبدانه، بهتر ارزیابی شده است (Lotfi, Parvin Pour, & Shahrzad, 2019). کینگ^۶ و همکاران (۲۰۱۶) نشان داده‌اند، وقتی ورزشکاران رفتارهای والدین خود را به‌عنوان تشویق، حمایت و تحسین درک می‌کنند، رفتار والدین می‌تواند تأثیر مثبتی روی آن‌ها داشته باشد. در مقابل، زمانی رفتارهای والدین می‌تواند تأثیر منفی داشته باشند که به‌عنوان خواسته‌های غیرمنطقی، فشار برای عملکرد بالاتر و انتقاد از نارسایی‌های ورزشی تلقی شود (Knight et al., 2016). تکیوز^۷ و همکاران (۲۰۱۹) ارتباطی بین ادراک ورزشکاران جوان نخبه از شیوه‌های فرزندپروری با مهارت‌های روان‌شناختی و سطح عملکرد آن‌ها در ورزش گزارش کردند (Teques, Calmeiro, Rosado, Silva, & Serpa, 2019). در تحقیق دیگری مشاهده شد، سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه به اعتیاد کودکان به بازی‌های رایانه‌ای کمک می‌کند و سبک مقتدرانه قادر به کنترل انجام مداوم این بازی‌ها می‌شود (Warsah et al., 2021). گائو^۸ (۲۰۲۳) نیز سبک‌های فرزندپروری را بر موفقیت ورزشی مرتبط دانست (Guo, 2023).

جهت‌گیری هدف، سازه‌ای برگرفته از نظریه‌های انگیزشی و عاملی حیاتی برای درک فعالیت‌های ورزشی ورزشکاران است (Atkins, Johnson, Force, & Petrie, 2015). جهت‌گیری هدف به معنای الگویی منسجم از اسناد، باورها و عواطف است که به رفتار فرد جهت می‌دهد و روش‌های مختلف نزدیک شدن، درگیر شدن و پاسخ دهی به تکالیف را در موقعیت‌های پیشرفت نشان می‌دهد (Zare, Naghsh, & Hejazi Moghari, 2022). جهت‌گیری

¹ Baumrind² Assertive parenting³ authoritarian parenting⁴ permissive parenting⁵ Holt⁶ Knight⁷ Teques⁸ Guo

هدف والدین بیانگر آن است که والدین بر چه نوع هدف پیشرفت برای فرزندان خود تأکید دارند. مرادی و شریفی (۱۳۹۷) دریافتند که ادراک دانش‌آموزان از اهداف مورد تأکید والدین بر جهت‌گیری هدف آن‌ها تأثیرگذار است (Moradi & Sharifi, 2018). یافته‌های ابوالقاسمی و همکاران (۱۳۹۲) به نقش متغیرهای روانشناختی نظیر جهت‌گیری هدف بر عملکرد ورزشکاران اشاره دارد (Abo;ghasemi, Qmarci, & Sohrabi, 2013). به علاوه انتخاب الگوی ارتباطی حمایتگر توسط والدین با افزایش ارضای نیاز خودمختاری و ارتقای بهزیستی تحصیلی کودکان مرتبط بوده است (abedini, Talepasand, & Rahimian Booger, 2023). کوتینگهو^۱ و همکاران (۲۰۲۱) همچنین به این نتیجه رسیدند که والدین نقش مهمی در رشد ورزشی بازیکنان دارند. نتایج این مطالعه نشان داد که بازیکنان بسیار ماهر به مشارکت متوسط والدین و سبک فرزندپروری که حامی خودمختاری است، اشاره کردند. در حالی که بازیکنان با مهارت کمتر، به مشارکت بیش‌ازحد والدین در فعالیت‌های ورزشی خود اشاره کردند (Coutinho, Ribeiro, da Silva, Fonseca, & Mesquita, 2021). مک‌کان^۲ و همکاران (۲۰۲۲) دریافتند والدین بر انگیزه بازیکنان با استعداد فوتبال در طول رشد تأثیرگذارند (McCann, McCarthy, Cooper, Forbes-McKay, & Keegan, 2022). کوکس^۳ و همکاران (۲۰۲۲) نیز نشان دادند که با افزایش مراحل رشد ورزشی فرزندان، والدین تحت استرس بیشتری قرار می‌گیرند و رفتار آن‌ها با فشار بیشتری روی فرزندان همراه خواهد بود. همچنین رفتار والدین از طریق ایجاد جو انگیزشی در ورزشکاران با اهداف پیشرفت ارتباط دارد (Kovács, Földi, Géczi, & Gyömbér, 2022). لذا والدین نقش مهمی در شکل دادن به اهداف پیشرفت فرزندان خود دارند (Weltevreden, van Hooft, & van Vianen, 2018). تحقیقات نشان می‌دهد که هم طرز فکر و هم جو انگیزشی درک‌شده، به‌طور مستقیم با جهت‌گیری هدف، احساسات، تفکرات و رفتارهای ورزشکاران با تمرینات ورزشی و عملکردشان ارتباط دارد (Albert, Petrie, & Moore, 2021; Gomes, Gonçalves, Dias, & Morais, 2019). همچنین جو انگیزشی با تأکید بر تلاش، بهبود شخصی و تسلط بر اهداف، عناصر مهم لذت بردن نوجوانان در ورزش بوده است (Jaakkola, Ntoumanis, & Liukkonen, 2016; Sari, 2015; Stavrou, Psychountaki, Georgiadis, Karteroliotis, & Zervas, 2015). بکر^۴ و همکاران (۲۰۱۸) دریافتند که ادراک ورزشکاران نوجوان از جو انگیزشی، به‌ویژه جوهایی که توسط والدین و مربیان ایجاد می‌شود، به‌طور غیرمستقیم با سطوح سرسختی ذهنی آن‌ها از طریق میزان تأیید یک جهت‌گیری هدف مرتبط است (Becker, Cropanzano, & Cropanzano, 2018).

^۱ Coutinho^۲ McCann^۳ Kovacs^۴ Becker

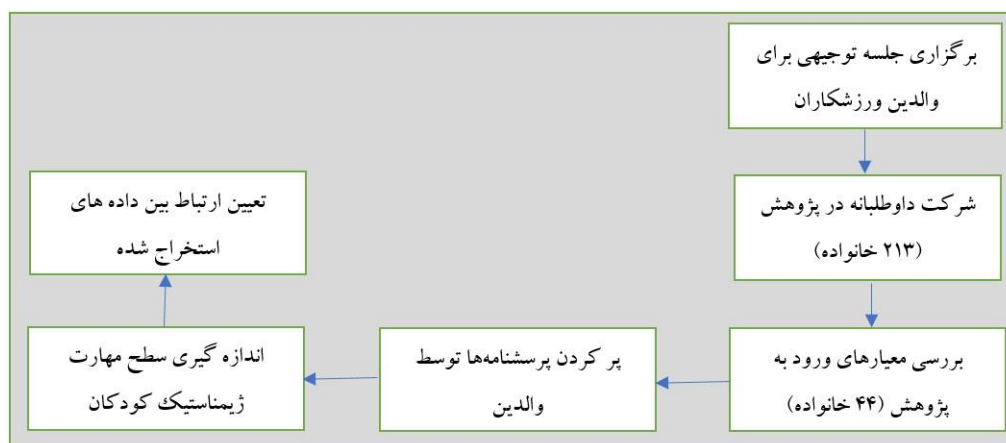
(Van Wagoner, & Keplinger, 2018). همچنین، جو انگیزشی ایجادشده توسط والدین و مربیان با جهت‌گیری هدف ورزشکاران ارتباط دارد. نکته مهم این است که جهت‌گیری هدف ورزشکاران به‌طور مثبت با لذت و تمایل آن‌ها برای ادامه فعالیت ورزشی ارتباط دارد ((Gardner, Diesen, Hogg, & Huerta, 2016). براساس تئوری هدف دستیابی (AGT)، شرایط موقعیتی^۲ که به آن "جو انگیزشی" نیز می‌گویند، توسط افراد مهم در خانه (والدین) یا در محیط ورزشی (مربیان و همسالان) ایجاد و تقویت می‌شوند. لذا فرض بر این است که والدین بر رفتارهای موفقیت، شناخت و پاسخ‌های عاطفی فرزندان تأثیر می‌گذارند. به علاوه، محیط ورزشی ذاتاً یک زمینه شایستگی و موفقیت‌طلب است و عوامل انگیزشی، نقش مهمی بر عملکرد ورزشی فرد دارد. اگرچه جنبه‌های مهم انگیزه‌های افراد توسط باورها، شناخت و ارزش‌های آن‌ها تعیین می‌شود، اما تأثیرات مهمی نیز می‌تواند توسط عوامل اجتماعی کلیدی نظیر الدین اعمال شود (Bardach, Oczlon, Pietschnig, & Lüftenegger, 2020). از آنجا که کودکان و نوجوانان، هنوز نظریه‌های شخصی خود را در مورد موفقیت ثابت نکرده‌اند، ممکن است بیشتر از بزرگسالان در معرض تأثیر شرایط موقعیتی باشند (Roberts, 2012). طبق مدل بوم‌شناختی رشد انسان، رشد در زمینه‌ای از سیستم‌ها و عوامل بوم‌شناختی و اجتماعی مختلف صورت می‌گیرد (Bronfenbrenner, 1999). بر این اساس، عملکرد و رفتار ورزشکار نیز در طول زمان تحت تأثیر محیط اجتماعی قرار می‌گیرد (Wendling et al., 2018). از آنجا که کودکان بیشتر وقت خود را در کنار خانواده می‌گذرانند؛ خانواده اولین و موثرترین واحد اجتماعی و قوی‌ترین سیستم بر پایه‌گذاری رفتار آن‌ها محسوب می‌شود. بنابراین نقش والدین با افزایش لذت، اعتماد به نفس و شایستگی درک‌شده در ورزشکاران شناخته می‌شود (Keegan, Harwood, Spray, & Lavalley, 2009; Wendling et al., 2018). اگرچه نتیجه‌های تحقیقاتی فوق بسیار ارزشمند هستند، اما یافته‌های کمی در مورد نحوه تعامل رفتارهای مختلف والدین برای توضیح سطح مهارت‌های تخصصی ورزشکاران وجود دارد. مهارت‌های رشته ورزشی ژیمناستیک شامل ایجاد یک سری تمرینات است که به مؤلفه‌های قدرت، انعطاف‌پذیری، چابکی و هماهنگی نیاز دارد. این ورزش، حرکات بدن را بر اساس یک آهنگ و ریتم، هماهنگ می‌سازد. متخصصین علوم ورزشی بر این باورند که ژیمناستیک را می‌توان از سنین کودکی آموزش داد و اثر مثبت آن را در رشته‌های ورزشی گوناگون دید و از تمرینات آن به منظور رشد و تکامل و تناسب‌اندام استفاده نمود. به‌طوری‌که فعالیت ژیمناستیک به‌عنوان پایه و مادر تمامی ورزش‌ها می‌تواند در کنار رشد جسمانی، رشد ذهنی را نیز پرورش دهد (Alavi, Loghmani, & Hashemi, 2021). علاوه بر این، جنبه‌های روانشناختی مرتبط با ورزشکار مانند انگیزه، تمایل به تمرین، سطح اولیه مهارت و بازخورد دریافتی می‌تواند در فرآیند یادگیری تعیین‌کننده

¹ Achievement Goal Theory² situational circumstances

باشد (Kangalgil & Özgül, 2018). با این حال، مطالعات کمی در زمینه عوامل موثر روانشناختی والدین-کودکان، بر سطح مهارت‌های ورزش ژیمناستیک انجام شده‌است. لذا با توجه به مدل زمینه‌ای سبک فرزندپروری که توسط دارلینگ و استاینبرگ^۱ (۱۹۹۳) ارائه شده‌است، ضروری به نظر می‌رسید که این روابط مورد توجه قرار گیرند، چرا که سبک‌های فرزندپروری پایه‌گذار اهداف و باورهای والدین در ارتباط با اجتماعی‌شدن فرزندانشان هستند (Darling & Steinberg, 2017). از این رو پژوهش حاضر به تعیین ارتباط سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک در کودکان ۶ تا ۹ سال دختر و پسر می‌پردازد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. در این پژوهش سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف والدین به‌عنوان متغیرهای پیش‌بین و سطح مهارت‌های ژیمناستیک_کاران ماهر به‌عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شدند. جامعه آماری شامل کودکان ۶ تا ۹ ساله دختر و پسر بودند که در سال ۱۴۰۲ عضو فعال باشگاه‌های شمال شهر تهران بودند. از والدین و کودکان نمونه‌ی پژوهش با دارا بودن معیارهای ورود به مطالعه دعوت به عمل آمد تا به صورت داوطلبانه در مطالعه شرکت کنند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: کسب رضایت‌نامه کتبی از والدین، داشتن حداقل ۲ سال سابقه‌ی تمرین در رشته ژیمناستیک، حداقل شرکت در یک رقابت جدی، فعال بودن و شرکت هفته‌ای سه جلسه در تمرینات ژیمناستیک بود (Alavi et al., 2021; Saleh, Sadeghi, Shams Najafabadi, Rezaeian, & Valizadeh, 2017). معیارهای خروج از تحقیق نیز شامل عدم تمایل والدین و کودک در هر مرحله از پژوهش، آسیب یا مصدومیت ورزشی بود. در نهایت تعداد ۴۴ نفر ژیمناستیک کار دختر و پسر به شکل داوطلبانه به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند.

شکل ۱. مراحل اجرای پژوهش به ترتیب زمان

^۱ Darling & Steinberg

ابزار اندازه‌گیری

الف) مقیاس سبک فرزندپروری بامریند (PAQ¹). پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری توسط بامریند (۱۹۷۱) طراحی و ساخته شده (Baumrind, 1971) و توسط حسین‌پور (۱۳۸۱)، ترجمه شده است. این پرسشنامه دارای ۳۰ گویه است و سبک‌های فرزندپروری والدین را در سه عامل اندازه‌گیری می‌کند که عبارتند از: سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه، استبدادی و قاطعانه. آزمودنی‌ها به هر گویه به صورت ۵ گزینه‌ای (۵= کاملاً موافقم تا ۱= کاملاً مخالفم) پاسخ می‌دهند. برای (۱۹۹۱) و برای بررسی اعتبار و روایی این پرسشنامه از روش افتراقی استفاده نمود. سبک استبدادی رابطه منفی با سهل‌گیری ($r=0/38$) و اقتدار منطقی ($r=0/48$) دارد. سبک سهل‌گیری رابطه معنی‌داری با سبک اقتدار منطقی نداشت ($r=0/07$). برای (۱۹۹۱) برای محاسبه پایایی از روش باز آزمایی استفاده کرد و ضرایب ۰/۸۱ برای سبک سهل‌گیرانه، ۰/۸۶ برای سبک استبدادی و ۰/۷۸ برای سبک اقتداری بدست آورد. ثبات درونی با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۷۵ برای سبک سهل‌گیری، ۰/۸۵ برای سبک استبدادی و ۰/۸۲ برای سبک اقتدار منطقی بدست آورد (Mehrafrouz & Shahraray, 2002).

ب) پرسشنامه جهت‌گیری ورزشی والدین. این پرسشنامه به وسیله کشاورزی و همکاران در سال ۱۳۹۰ بر اساس مقیاس ادراک والدین از جهت‌گیری هدف پیشرفت فرایدل^۲ و همکاران (۲۰۰۷) طراحی شد (Friedel, Cortina, Turner, & Midgley, 2007). این مقیاس منعکس‌کننده درک دانش‌آموزان از آنچه والدین آن‌ها دوست دارند، انجام دهند یا از آن اجتناب می‌کنند، می‌باشد. پرسشنامه شامل ۱۰ ماده است که از این تعداد ۵ مورد مربوط به درک تأکید هدف تسلطی (سوال ۱-۵) و ۵ ماده به درک تأکید اهداف عملکردی (سوال ۶-۱۰) می‌شود. نمره‌گذاری با طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (۵= کاملاً موافقم تا ۱= کاملاً مخالفم) است. پایایی ابعاد این مقیاس در پژوهش فرایدل و همکاران (۲۰۰۷) با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۵ برای ادراک تأکید هدف تسلطی والدین و ۰/۷۰ برای ادراک تأکید هدف عملکردی والدین گزارش شده است. روایی و پایایی این مقیاس در پژوهش کشاورزی و همکاران (۱۳۹۰) مورد تأیید قرار گرفته است (Keshavarzi, Firozbakhat, & Foadchang, 2002).

ج) سطح مهارتی ژیمناستیک. این متغیر با استفاده از آزمون سطح‌بندی مقدماتی فدراسیون ژیمناستیک (طاهرخانی و همکاران، ۱۳۹۷) ارزیابی شد. آزمون‌ها به صورت تک وسیله و در بخش حرکات زمینی صورت گرفت. سطح ۱ این آزمون برای کودکان ۶ سال، سطح ۲ برای کودکان ۷ سال، سطح ۳ برای کودکان ۸ سال و سطح ۴ برای کودکان ۹ سال در نظر گرفته شد. این آزمون توسط اساتید و داوران مجرب و رسمی فدراسیون ژیمناستیک بازنگری شده است و حرکات، نحوه‌ی اجرا، نمره حرکات و خطاها در همه سطوح مشخص است. موارد آزمون در هر سطح بالاتر با حرکاتی

¹ Parenting Style Questionnaire² Friedel

متفاوت و پیچیده‌تر نسبت به سطح قبلی طراحی شده است و شامل حرکاتی چون: رد کردن کتف، دویدن درجا، راه رفتن، دست‌ها به پهلو و آوردن پاها به بالا و آمدن روی پنجه، جفت ضربه زدن و چرخش ۲ نیم دور متوالی، پرش‌های جفت متوالی رو به عقب، جهش و نیم دور چرخش و ایستادن صحیح، جهش (نشان دادن پرش تیک‌آف)، حات بالانس (پاها روی ارتفاع و حالت ۹۰ درجه)، حالت جفتی از عقب (پاها روی ارتفاع)، حالت جفتی از جلو (پاها روی ارتفاع)، پل پا روی ارتفاع ۳۰ سانتی‌متر، حرکت انعطافی پا باز ۱۸۰ درجه (دست‌ها روی ارتفاع و شروع ۱۸۰ از حالت پا جفت، حالت جفتی از از عقب با دستانی خم (آرنج روی زمین)، حالت زاویه بدن، از حالت نشسته بردن دست‌ها به عقب (حرکت انعطافی کتف)، حالت شمع، نشستن در حالت پا باز ۹۰ درجه و آوردن هم زمان پاها به بالا، ضربه پاها از طرفین، ۵ قدم راه رفتن، ضربه و جهش کمر قوس و ایستادن صحیح، دویدن صحیح، آویزان شدن از میله بارفیکس و ایستادن صحیح می‌باشد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی انجام گرفت. در آمار توصیفی از شاخص‌های میانگین و انحراف معیار استفاده شد. در روش آمار استنباطی، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد ضمن این‌که پیش‌فرض - های آزمون رگرسیون خطی که شامل نرمال بودن توزیع داده‌ها با آزمون کلموگروف اسمیرنوف، همبستگی بین متغیرهای پیش‌بین و ملاک، عدم هم‌خطی بین متغیرهای پیش‌بین و نمودار پراکنش بود نیز انجام گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ در سطح معناداری ۹۵ درصد انجام شد.

یافته‌ها

از ۴۴ شرکت‌کننده در پژوهش، ۱۴ نفر پسر با میانگین سنی $(7/71 \pm 1/32)$ و ۳۰ نفر دختر با میانگین سنی $(7/27 \pm 1/14)$ سال بودند. جدول شماره ۱، آماره‌های توصیفی متغیرهای سبک فرزندپروری، جهت‌گیری هدف والدین و سطح مهارت ژیمناستیک به تفکیک جنسیت ارائه داده‌است.

جدول ۱- نتایج آمار توصیفی متغیرهای تحقیق به تفکیک جنسیت

جنسیت	متغیر	زیر مقیاس	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
پسر	سطح مهارت ژیمناستیک	نمره کل مهارت	۱۷/۳۵	۵/۳۰	۱۰	۲۹
	سبک‌های فرزندپروری	سهل انگارانه	۲۵/۹۲	۶/۲۰	۱۲	۳۵
		استبدادی	۲۴/۶۴	۵/۵۴	۱۲	۳۵
		قاطعانه	۲۳/۵۰	۴/۲۹	۱۵	۳۴
	جهت‌گیری هدف ورزشی والدین	تسلطی	۱۷/۳۵	۴/۹۳	۱۲	۳۱

۲۲	۱۳	۲/۷۳	۱۸/۳۶	عملکردی		دختر
۲۵	۱۰	۴/۰۲	۱۷	نمره کل مهارت	سطح مهارت ژیمناستیک	
۳۵	۱۸	۵/۶۶	۲۷/۳۶	سهل انگارانه	سبک‌های فرزندپروری	
۳۵	۱۸	۵/۶۲	۲۵/۸۶	استبدادی		
۳۰	۱۵	۳/۶۵	۲۲/۴۶	قاطعانه		
۲۷	۱۳	۳/۴۵	۱۸/۵۰	تسلطی	جهت‌گیری هدف ورزشی والدین	
۲۳	۱۲	۳/۰۴	۱۶/۸۳	عملکردی		

به منظور بررسی ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک در کودکان ۶ تا ۹ سال از آزمون رگرسیون خطی استفاده شد. پیش از آزمون رگرسیون خطی ابتدا پیش‌فرض‌ها بررسی شد. نتایج آزمون شاپیرو-ویلک نشان داد داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار هستند. همبستگی میان متغیرهای پیش‌بین و ملاک نشان داد در بین پسران، متغیرهای سبک فرزندپروری قاطعانه ($r=0/825$, $p=0/000$) و جهت‌گیری هدف تسلطی ($r=0/817$, $p=0/000$) با سطح مهارت ژیمناستیک ارتباط مثبت و معناداری داشت، در حالی‌که بین سبک‌های فرزندپروری سهل‌انگارانه ($r=-0/528$, $p=0/053$)، استبدادی ($r=-0/464$, $p=0/095$) و جهت‌گیری هدف عملکردی ($r=0/288$, $p=0/319$) با مهارت ژیمناستیک ارتباط معناداری نداشت. در بین دختران، سبک‌های فرزندپروری سهل‌انگارانه ($r=-0/531$, $p=0/003$) و استبدادی ($r=-0/367$, $p=0/046$) ارتباط منفی و معنادار و بین سبک قاطعانه ($r=0/797$, $p=0/000$) و جهت‌گیری هدف ورزشی تسلطی ($r=0/509$, $p=0/004$) همبستگی مثبت و معناداری با سطح مهارت ژیمناستیک وجود داشت. در حالی‌که جهت‌گیری هدف ورزشی عملکردی ($r=0/203$, $p=0/282$) با سطح مهارت ژیمناستیک دختران رابطه معناداری نداشت. نتایج عدم هم‌خطی میان متغیرهای پیش‌بین و نمودار پراکنش توسط آماره‌های حداقل تحمل^۱ و عامل تورم واریانس^۲ نشان داد میزان آماره حداقل تحمل برای متغیرهای پیش‌بین در مدل بالاتر از ۰/۱ می‌باشد و میزان آماره عامل تورم واریانس از ۱۰ کمتر است، در نتیجه می‌توان دریافت که میان متغیرهای پیش‌بین در مدل عدم هم‌خطی وجود دارد. از این‌رو پیش‌فرض‌ها حاکی از مناسب بودن داده‌ها برای انجام آزمون رگرسیون خطی است. نتایج آزمون رگرسیون خطی چندانکه به روش همزمان برای بررسی رابطه سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ورزشی ژیمناستیک در میان دختران و پسران در جداول شماره ۲ و ۳ ارائه شده است.

^۱ Tolerance^۲ Vif

جدول ۲. رابطه سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک دختران

متغیر	ضریب استاندارد نشده B	ضریب استاندارد شده Beta	t	معناداری	خلاصه مدل	
					همبستگی	ضریب تعیین
سهل‌انگارانه	-۰/۲۴۸	-۰/۳۴۹	-۲/۹۲۷	۰/۰۰۷	۰/۸۸۷	۰/۷۴۲
استبدادی	۰/۰۷۸	۰/۱۰۹	۰/۹۶۴	۰/۳۴۴		
قاطعانه	۰/۷۶۰	۰/۶۹۰	۶/۳۲۰	۰/۰۰۰		
تسلطی	۰/۱۶۱	۰/۱۳۸	۱/۲۰۴	۰/۲۴۰		
عملکردی	۰/۱۳۴	۰/۱۰۱	۱/۰۲۳	۰/۳۱۷		

نتایج به‌دست‌آمده طبق جدول شماره ۲ نشان داد، میزان همبستگی بین متغیرها ۰/۸۸۷ با ضریب تعیین ۰/۷۴۲ است؛ مبنی بر اینکه متغیرهای پیش‌بین در مدل به میزان حدوداً ۷۴ درصد توان پیش‌بینی سطح مهارت ژیمناستیک دختران را دارند. ضرایب رگرسیونی نیز نشان می‌دهد که سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه با ضریب $-۰/۳۴۹$ ($p=۰/۰۰۷$) و قاطعانه با ضریب $۰/۶۹۰$ ($p=۰/۰۰۰$) اثر معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک در میان دختران دارند. مبنی بر اینکه هرچه سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه‌تر بیشتر باشد، سطح مهارت ژیمناستیک در میان دختران مورد مطالعه کاهش می‌یابد. در حالی که هرچه سبک فرزندپروری قاطعانه بیشتر باشد، سطح مهارت ژیمناستیک دختران افزایش می‌یابد. نتایج همچنین نشان می‌دهد که سبک فرزندپروری استبدادی، جهت‌گیری هدف ورزشی تسلطی و عملکردی به‌طور همزمان اثر معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک دختران نداشته‌است ($p>0.05$).

جدول ۳. ارتباط سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک پسران

متغیر	ضریب استاندارد نشده B	ضریب استاندارد شده Beta	t	معناداری	خلاصه مدل	
					همبستگی	ضریب تعیین
سهل‌انگارانه	۰/۰۲۸	۰/۰۳۳	۰/۱۲۲	۰/۹۰۶	۰/۹۰۶	۰/۷۰۸
استبدادی	-۰/۱۸۴	-۰/۱۹۲	-۰/۷۲۲	۰/۴۹۱		
قاطعانه	۰/۵۲۰	۰/۴۲۱	۱/۷۸۷	۰/۱۱۲		
تسلطی	۰/۴۴۴	۰/۴۱۳	۱/۷۷۰	۰/۱۱۵		
عملکردی	۰/۴۲۰	۰/۲۱۷	۱/۳۴۸	۰/۲۱۵		

همان‌طور که در جدول شماره ۳ نشان می‌دهد، میزان همبستگی بین متغیرها ۰/۹۰۶ با ضریب تعیین ۰/۷۰۸ است؛ مبنی بر اینکه متغیرهای پیش‌بین در مدل به میزان حدوداً ۷۰ درصد توان پیش‌بینی سطح ژیمناستیک پسران مورد مطالعه را

دارند. ضرایب همبستگی نشان می‌دهد که همه ابعاد سبک فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین به‌طور همزمان در سطح معناداری بالاتر از ۰/۰۵ بدست آمد، لذا هیچ یک از متغیرها به‌طور همزمان بر سطح مهارت ژیمناستیک در میان پسران معنادار نیستند. بررسی رابطه بین سبک‌های فرزندپروری با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. رابطه بین سبک‌های فرزندپروری با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران

جنسیت	متغیر	ضریب استاندارد نشده B	ضریب استاندارد شده Beta	t	معناداری	خلاصه مدل	
						همبستگی	ضریب تعیین
دختران	سهل انگارانه	-۰/۲۸۲	-۰/۳۹۶	-۳/۷۰۸	۰/۰۰۱	۰/۸۷۳	۰/۷۳۵
	استبدادی	۰/۰۸۰	۰/۱۱۲	۰/۹۸۶	۰/۳۳۳		
	قاطعانه	۰/۸۲۰	۰/۷۴۵	۷/۰۹۰	۰/۰۰۰		
پسران	سهل انگارانه	-۰/۰۵۴	-۰/۰۶۳	-۰/۲۰۸	۰/۸۳۹	۰/۸۴۱	۰/۶۲۰
	استبدادی	-۰/۱۱۴	-۰/۱۱۹	-۰/۴۱۴	۰/۶۸۸		
	قاطعانه	۰/۹۲۵	۰/۷۴۹	۳/۸۱۲	۰/۰۰۳		

نتایج به‌دست‌آمده طبق جدول شماره ۴ نشان داد همبستگی میان متغیرها ۰/۸۷۳ با ضریب تعیین ۰/۷۳۳ است، مبنی بر اینکه متغیر پیش‌بین سبک‌های فرزندپروری در مدل به میزان ۷۳ درصد توان پیش‌بینی سطح مهارت ژیمناستیک را در میان دختران دارد. بر طبق نتایج ضرایب رگرسیونی متغیرهای سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه با ضریب -۰/۳۹۶ ($p=۰/۰۰۱$) و قاطعانه با ضریب ۰/۷۴۵ ($p=۰/۰۰۰$) اثر معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک در میان دختران دارد. مبنی بر اینکه هرچه سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه بیشتر شود، سطح مهارت ژیمناستیک در میان دختران کمتر می‌شود و هرچه سبک قاطعانه بیشتر شود، سطح مهارت ژیمناستیک دختران بیشتر می‌شود. در حالی که سبک فرزندپروری استبدادی اثر معناداری بر مهارت ژیمناستیک دختران نداشته است ($p>0.05$). همچنین، نتایج به‌دست‌آمده طبق جدول شماره ۴ نشان داد همبستگی میان متغیرها ۰/۸۴۱ با ضریب تعیین ۰/۶۲۰ است، مبنی بر اینکه متغیرهای پیش‌بین در مدل به میزان حدوداً ۶۲ درصد توان پیش‌بینی متغیر مهارت ژیمناستیک را در میان پسران دارد. بر طبق نتایج ضرایب رگرسیونی متغیر سبک فرزندپروری قاطعانه با ضریب استاندارد ۰/۷۴۹ ($p=۰/۰۰۳$) اثر مثبت و معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک پسران دارد. مبنی بر اینکه هرچه فرزندپروری قاطعانه در میان پسران بیشتر شود، سطح مهارت ژیمناستیک پسران افزایش می‌یابد. در حالی که سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه و استبدادی اثر معناداری بر سطح

مهارت ژیمناستیک پسران نداشته‌است. بررسی رابطه بین جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران در جدول شماره ۵ ارائه شده‌است.

جدول ۵. رابطه بین جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران

جنسیت	متغیر	ضریب استاندارد نشده B	ضریب استاندارد شده Beta	t	معناداری	خلاصه مدل	
						همبستگی	ضریب تعیین
دختران	تسلطی	۰/۵۸۹	۰/۵۰۵	۳/۱۲۹	۰/۰۰۴	۰/۵۴۴	۰/۲۹۶
	عملکردی	۰/۲۵۶	۰/۱۹۴	۱/۱۹۹	۰/۲۴۱		
پسران	تسلطی	۰/۸۵۵	۰/۷۹۷	۴/۸۹۸	۰/۰۰۰	۰/۸۴۴	۰/۶۵۹
	عملکردی	۰/۴۰۶	۰/۲۱۰	۱/۲۸۸	۰/۲۴۴		

نتایج به‌دست‌آمده طبق جدول شماره ۵ نشان داد، همبستگی میان متغیرها ۰/۵۴۴ با ضریب تعیین ۰/۲۹۶ است مبنی بر اینکه متغیرهای پیش‌بین به میزان حدوداً ۳۰ درصد توان پیش‌بینی متغیر مهارت ژیمناستیک دختران را دارد. نتایج ضرایب رگرسیونی نیز نشان می‌دهد که تنها جهت‌گیری هدف تسلطی با ضریب استاندارد بتا ۰/۵۰۵ ($p=۰/۰۰۴$) اثر مثبت و معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک دختران دارد. مبنی بر اینکه با افزایش جهت‌گیری هدف تسلطی، سطح مهارت ژیمناستیک دختران نیز تقویت می‌شود. در حالی‌که جهت‌گیری هدف عملکردی اثر معناداری بر مهارت ژیمناستیک دختران ندارد. همچنین نتایج جدول شماره ۵ نشان داد، همبستگی ۰/۸۴۴ با ضریب تعیین ۰/۶۵۹ است بدین ترتیب که متغیر پیش‌بین به میزان حدوداً ۶۶ درصد توان پیش‌بینی متغیر سطح مهارتی ژیمناستیک پسران را دارد. بر اساس نتایج ضرایب رگرسیونی جهت‌گیری هدف ورزشی تسلطی با ضریب استاندارد ۰/۷۹۷ ($p=۰/۰۰۰$) اثر مثبت و معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک پسران داشته‌است. مبنی بر اینکه هرچه جهت‌گیری هدف ورزشی والدین تسلطی باشد، سطح مهارت ژیمناستیک پسران نیز افزایش می‌یابد. در حالی‌که جهت‌گیری هدف عملکردی اثر معناداری بر مهارت ژیمناستیک پسران نداشته‌است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک کاران ماهر دختر و پسر ۶ تا ۹ سال شهر تهران بود. نتایج نشان داد سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه و قاطعانه ارتباط معناداری با سطح مهارت ژیمناستیک در میان دختران دارند. هرچه سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه‌تر بیشتر باشد، سطح مهارت ژیمناستیک در دختران کاهش می‌یابد. در حالی‌که هرچه سبک فرزندپروری قاطعانه بیشتر

باشد، سطح مهارت ژیمناستیک دختران افزایش می‌یابد. البته مشاهده شد که سبک فرزندپروری استبدادی ارتباط معناداری با مهارت ژیمناستیک دختران نداشت. از طرف دیگر این مطالعه نشان داد، هرچه سبک فرزندپروری قاطعانه در ارتباط با پسران بیشتر شود، سطح مهارت ژیمناستیک آن‌ها افزایش می‌یابد. در حالی که سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه و استبدادی ارتباط معناداری با سطح مهارتی ژیمناستیک پسران نداشت. این یافته با نتایج تحقیقات (Alavi et al., 2021; Guo, 2023; Lotfi et al., 2019; nazarpouri, Bahram, Gadiri, & Rajabi, 2018; Teques et al., 2019; Warsah et al., 2021) همراستا است. نظریه‌پوری و همکاران (۱۳۹۷) نشان دادند، شیوه مقتدرانه والدین بیش از دو شیوه‌ی سهل‌گیرانه و مستبدانه باعث افزایش مهارت‌های حرکتی بنیادی و انگیزش حرکتی فرزندان شده‌است (nazarpouri et al., 2018). علوی و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه‌ای نشان دادند با این‌که شیوه‌های فرزندپروری مقتدرانه و مستبدانه پدر ارتباط مثبت و معنی‌داری بر تعهد، لذت و مشارکت نوجوانان دارد، اما شیوه فرزندپروری سهل‌انگارانه پدر و مادر، رابطه معکوس و معنی‌داری با ابعاد لذت و مشارکت نوجوانان در فعالیت‌های ورزشی دارد. علاوه بر این سبک فرزندپروری مقتدرانه والدین، در مقایسه با سبک فرزندپروری مستبدانه، به نسبت بیشتری ارتباط مثبت و معنی‌داری با ابعاد تعهد ورزشی نوجوانان ورزشکار دارند (Alavi et al., 2021). در مطالعه کیمی‌اک و هورن (۲۰۱۲) نشان داده شد، سبک فرزندپروری مقتدرانه موجب بهبود ادراک فرزندان از سلامت جسمانی و شایستگی بدنی آن‌ها می‌شود (Kimiecik & Horn, 2012). تکیوز و همکاران (۲۰۱۹) دریافتند، ادراک از شیوه‌های فرزندپروری (تشویق، تقویت، آموزش و الگوسازی) با مهارت‌های روان‌شناختی و سطح عملکرد آن‌ها در ورزش مرتبط است (Teques et al., 2019). ورسا و همکاران (۲۰۲۱) دریافتند سبک‌های فرزندپروری مقتدرانه و قاطع قادر به کنترل روند بازی‌های رایانه‌ای کودکان است (Warsah et al., 2021). گائو (۲۰۲۳) نیز نشان داد، افراد متعلق به یک سبک فرزندپروری، نسبت به موفقیت در ورزش تخصصی رفتار مشابهی نشان دادند (Guo, 2023). در تبیین یافته حاضر می‌توان گفت والدین قاطع علاوه بر این‌که به نیازهای فرزندان توجه دارند به بیان انتظارات و توقعات خود نیز می‌پردازند. هر چه کودکان نسبت به سرسختی آموزش داده شوند، عملکرد بهتری در زمینه ورزشی خواهند داشت و در نتیجه این موضوع می‌تواند ابزاری قدرتمند برای تسهیل دسترسی به موفقیت در ورزش باشد. ادراک از تشویق والدین تأثیر قوی و متفاوتی بر انگیزه درونی فرزندان می‌گذارد. این ادراکات از شیوه‌های فرزندپروری ممکن است یک محیط یادگیری مثبت را ترویج کند و در نتیجه احتمال دستیابی به سطح بالایی از عملکرد ورزشی را در مقایسه با همسالان خود افزایش دهد که این موضوع به سبک فرزندپروری والدین مرتبط است (Kunnen, Ruiter, Jeronimus, & Gaag, 2019).

لطفی و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه‌ای دریافتند ارتباط سبک‌های فرزندپروری بر مهارت‌های حرکتی بنیادی با توجه به جنسیت متفاوت است؛ به‌طوری‌که عملکرد پسران در سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و عملکرد دختران در سبک فرزندپروری مستبدانه بهتر بود (Lotfi et al., 2019). در حالی‌که در پژوهش حاضر، تفاوت جنسیتی در خصوص ارتباط سبک فرزندپروری با سطح مهارت ژیمناستیک مشاهده نشد. این می‌تواند عدم توافق در یافته‌ها می‌تواند به دلیل نوع مهارت و جامعه آماری پژوهش باشد. به دلیل این‌که سبک فرزندپروری مقتدرانه بر پایه حفظ محدودیت‌ها همراه با اعتدال، تعامل و صمیمیت می‌باشد، می‌تواند منجر به سطوح مناسبی از استقلال و ارتباط دو سویه کودک با والدین شود. بررسی رابطه بین ابعاد جهت‌گیری هدف والدین با سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران نشان داد، تنها جهت‌گیری هدف تسلطی بر سطح مهارت ژیمناستیک دختران ارتباط دارد. در حالی‌که جهت‌گیری هدف عملکردی ارتباط معناداری بر سطح مهارت ژیمناستیک دختران و پسران نداشت. این یافته با نتایج (abedini et al., 2023; Abo;ghasemi et al., 2013; Jaakkola et al., 2016; Keshavarzi et al., 2002; Kovács et al., 2022; Sari, 2015; Stavrou et al., 2015; Weltevreden et al., 2018; Zare et al., 2022). کوئینگهو و همکاران (۲۰۲۱) و مک‌کان و همکاران (۲۰۲۲) دریافتند که والدین، مربیان و همسالان تأثیر مهمی در رشد عملکرد ورزشی و انگیزه بازیکنان دارند (Coutinho et al., 2021; McCann et al., 2022). فریدل و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند، جهت‌گیری هدف والدین و معلم با جهت‌گیری هدف دانش‌آموزان ارتباط دارد، اما ضریب ارتباط والدین بیشتر است (Friedel et al., 2007). حمایت والدین، تشویق و واکنش‌های مثبت آن‌ها نسبت به عملکرد فرزندان، با احساس شایستگی، انگیزش درونی و لذت ورزشی همراه است (Sapieja, 2009). به‌عنوان مثال، بیکر و همکاران (2018) دریافتند که ادراک ورزشکاران نوجوان از جوهای انگیزشی مرتبط با کار (به‌ویژه آن‌هایی که توسط والدین و مربیان ایجاد می‌شود) به‌طور غیرمستقیم با سطوح سرسختی ذهنی آن‌ها از طریق میزان تایید یک جهت‌گیری هدف ارتباط دارد. همچنین جوهای انگیزشی ناشی از اعتماد به نفس ایجاد شده توسط والدین و مربیان با داشتن جهت‌گیری هدف در ورزشکاران ارتباط دارد (Becker et al., 2018).

در تبیین یافته فوق می‌توان بیان داشت که براساس تئوری هدف دستیابی، افراد فعالیت‌هایی مانند ورزش را بر اساس معیارهای موفقیت شخصی و اقدامات هدف‌دار ارزیابی می‌کنند و به آن‌ها پاسخ می‌دهند (Atkins et al., 2015; Nicholls, 1984). طبق تئوری هدف دستیابی، موفقیت و شایستگی را می‌توان از طریق نوع جهت‌گیری هدف ایجاد کرد. جهت‌گیری هدف عملکردی ورزشکاران نیز به‌طور مثبت با لذت و قصد آن‌ها برای ادامه ورزش ارتباط دارد (Gardner et al., 2016). جهت‌گیری تسلط بر اساس تمرکز بر یادگیری، تسلط بر تکلیف، استفاده از استراتژی‌های عمیق پردازش اطلاعات و تلاش فراوان برای نظم دادن به فرایند یادگیری تعریف شده‌است. در حالی‌که

جهت‌گیری عملکردی بر مقایسه و بهتر بودن از دیگران و اثبات آن متمرکز است. لذا انتخاب الگوی ارتباطی حمایت‌گر توسط والدین با افزایش ارضای نیاز خودمختاری، باورهای خودکارآمدی و هدایت افراد به سمت جهت‌گیری تبحرگرا موجب افزایش عملکرد کودکان می‌شود (abedini et al., 2023).

به‌طور کلی، نتایج این تحقیق نشان داد که نوع سبک‌های فرزندپروری و جهت‌گیری هدف ورزشی والدین با سطح مهارت ژیمناستیک کودکان ارتباط معنی‌داری دارد. این یافته‌ها به روشنی نشان داد والدینی که از روش قاطعانه برای سبک فرزندپروری استفاده کرده‌اند و جهت‌گیری هدف ورزشی تسلطی داشته‌اند، سطح مهارت ورزشی ژیمناستیک دختران و پسران آن‌ها بهتر بوده است. از جایی که فرزندان ارزش فوق‌العاده‌ای برای ارزشیابی والدین نسبت به عملکرد خود قائل هستند، می‌توان نتیجه گرفت که انتظارات و بازخوردهایی که از والدین در مورد تلاش و عملکرد ورزشی فرزندان خود دریافت می‌کنند، برای بهبود و ارتقاء میزان یادگیری در همه حیطه‌ها از جمله سطح مهارت ورزشی حائز اهمیت است. لذا پیشنهاد می‌شود به منظور افزایش مهارت ژیمناستیک کودکان، به والدین آموزش داده شود تا زمان بیشتری صرف صحبت با فرزندان کنند، زیرا این کار آثار مثبتی در نگرش و انگیزه آن‌ها به ورزش دارد که در نهایت موجب بهبود عملکرد ورزشی می‌گردد. ضمن اینکه محدودیت‌های تحقیق حاضر از جمله طرح تحقیق مقطعی، تعداد محدود ورزشکاران ماهر و استفاده از ابزار پرسشنامه، تعمیم این نتایج به کل جامعه را با احتیاط مواجه می‌سازد. لذا پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آینده تاثیر مولفه‌های روانشناختی اثر گذار بر سطح مهارتی ورزشکاران را با در نظر گرفتن رفع محدودیت‌های ذکر شده مورد بررسی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

نگارندگان این پژوهش بر خود لازم می‌دانند از کلیه والدین و کودکان شرکت‌کننده در این پژوهش صمیمانه سپاس-گزاری نمایند.

تعارض منافع

نویسندگان این مقاله هیچ گونه نفع متقابلی از انتشار آن ندارند.

References

- Abdoli, B., & Kavyani, A. (2013). The Comparison of Sport Orientation of Adolescents Based on Perceived Patterning Styles. *Journal of Family Research*, 9(4), 427-438. (in Persian)
- Abedini, k., Talepasand, S., & Rahimian Booger, I. (2023). Structural relationship between positive and parental conditional regard with school value: the mediating role of academic self-efficacy, goal orientation skill-oriented, and autonomy need satisfaction. *Journal of Psychological Science*, 22(123), 473-490. doi: 10.52547/jps.22.123.473 (in Persian)
- Aboghasemi, A., Qmarci, A., & Sohrabi, z. (2013). The relationship between goal-orientation, self-efficacy and positive & negative emotions with sport performance and life satisfaction in female Wushu athletes. *Sport Psychology Studies*, 2(4), 38-25. (in Persian)
- Alavi, S. H., Loghmani, M., & Hashemi, S. M. B. (2021). Predicting Sport Commitment of Young Athletes Based on Parenting Styles of Parents. *Journal of Cultural Guardianship of The Islamic Revolution*, 9(20), 233-269. (in Persian)
- Albert, E., Petrie, T. A., & Moore, E. W. G. (2021). The relationship of motivational climates, mindsets, and goal orientations to grit in male adolescent soccer players. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 19(2), 265-278.
- Atkins, M. R., Johnson, D. M., Force, E. C., & Petrie, T. A. (2015). Peers, parents, and coaches, oh my! The relation of the motivational climate to boys' intention to continue in sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 16, 170-180.
- Bailey, R., & Collins, D. (2013). The standard model of talent development and its discontents. *Kinesiology Review*, 2(4), 248-259.
- Bardach, L., Oczlon, S., Pietschnig, J., & Lüftenegger, M. (2020). Has achievement goal theory been right? A meta-analysis of the relation between goal structures and personal achievement goals. *Journal of Educational Psychology*, 112(6), 1197.
- Baumrind, D. (1971). Current patterns of parental authority. *Developmental psychology*, 4(1p2), 1.
- Becker, W. J., Cropanzano, R., Van Wagoner, P., & Keplinger, K. (2018). Emotional labor within teams: Outcomes of individual and peer emotional labor on perceived team support, extra-role behaviors, and turnover intentions. *Group & Organization Management*, 43(1), 38-71.
- Bronfenbrenner, U. (1999). Environments in developmental perspective: Theoretical and operational models.
- Coutinho, P., Ribeiro, J., da Silva, S. M., Fonseca, A. M., & Mesquita, I. (2021). The influence of parents, coaches, and peers in the long-term development of highly skilled and less skilled volleyball players. *Frontiers in Psychology*, 12, 667542.
- Darling, N., & Steinberg, L. (2017). Parenting style as context: An integrative model *Interpersonal development* (pp. 161-170): Routledge.
- Dorsch, T. E. (2017). Optimising family involvement in youth sport *Sport psychology for young athletes* (pp. 106-115): Routledge.
- Fredricks, J. A., & Eccles, J. S. (2004). Parental influences on youth involvement in sports.
- Friedel, J. M., Cortina, K. S., Turner, J. C., & Midgley, C. (2007). Achievement goals, efficacy beliefs and coping strategies in mathematics: The roles of perceived parent and teacher goal emphases. *Contemporary Educational Psychology*, 32(3), 434-458.
- Gardner, A. K., Diesen, D. L., Hogg, D., & Huerta, S. (2016). The impact of goal setting and goal orientation on performance during a clerkship surgical skills training program. *The American Journal of Surgery*, 211(2), 321-325.

- Gomes, A. R., Gonçalves, A. M., Dias, O., & Morais, C. (2019). Parental behavior, cognitive appraisal, and motivation in young athletes. *Research quarterly for exercise and sport*, 90(1), 80-94.
- Guo, C. (2023). Parenting Styles and Athletic Success in Chinese Families: A Longitudinal Study. *Revista de Psicología del Deporte (Journal of Sport Psychology)*, 32(2), 373-381.
- Harwood, C. G., & Knight, C. J. (2016). Parenting in sport. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 5(2), 84.
- Holt, N. L., Tamminen, K. A., Black, D. E., Mandigo, J. L., & Fox, K. R. (2009). Youth sport parenting styles and practices. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 31(1), 37-59.
- Jaakkola, T., Ntoumanis, N., & Liukkonen, J. (2016). Motivational climate, goal orientation, perceived sport ability, and enjoyment within Finnish junior ice hockey players. *Scandinavian journal of medicine & science in sports*, 26(1), 109-115.
- Johnston, K., Wattie, N., Schorer, J., & Baker, J. (2018). Talent identification in sport: a systematic review. *Sports Medicine*, 48, 97-109.
- Kangalgil, M., & Özgül, F. (2018). Use of Feedback in Physical Education and Sports Lessons for Student Point of View. *Universal Journal of Educational Research*, 6(6), 1235-1242.
- Keegan, R. J., Harwood, C. G., Spray, C. M., & Lavalley, D. E. (2009). A qualitative investigation exploring the motivational climate in early career sports participants: Coach, parent and peer influences on sport motivation. *Psychology of Sport and Exercise*, 10(3), 361-372.
- Keshavarzi, S., Firozbakhat, S., & Foladchang, M. (2002). Investigating the role of parents' perception of goal orientation and family communication pattern in students' goal orientation. *Family studies*, 28(7), 465-479. (in Persian)
- Kimiecik, J. C., & Horn, T. S. (2012). Examining the relationship between family context and children's physical activity beliefs: The role of parenting style. *Psychology of Sport and Exercise*, 13(1), 10-18.
- Knight, C. J., Dorsch, T. E., Osai, K. V., Haderlie, K. L., & Sellars, P. A. (2016). Influences on parental involvement in youth sport. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 5(2), 161.
- Kovács, K., Földi, R. F., Gécsi, G., & Gyömbér, N. (2022). Parental stressors in sports influenced by attributes of parents and their children. *International journal of environmental research and public health*, 19(13), 8015.
- Kunnen, E. S., Ruiter, N. M., Jeronimus, B. F., & Gaag, M. A. (2019). *Psychosocial development in adolescence: Insights from the dynamic systems approach*: Routledge.
- Lotfi, H., Parvin Pour, S., & Shahrzad, N. (2019). Effects of Parenting Styles on Fundamental Movement Skills of 5 to 6 Years Old Children. *Motor Behavior*, 11(35), 133-150. doi: /۱۰,۲۲۰۸۹mbj.2018.4872.1567 (in Persian)
- McCann, B., McCarthy, P. J., Cooper, K., Forbes-McKay, K., & Keegan, R. J. (2022). A retrospective investigation of the perceived influence of coaches, parents and peers on talented football players' motivation during development. *Journal of Applied Sport Psychology*, 34(6), 1227-1250.
- Mehrafrouz, H., & Shahraray, M. (2002). Investigating the Relationship between Attitude towards Child-rearing Practices and Locus of Control with Academic Achievement Among Primary School Fourth -Grade Male Students. *Psychological Achievements*, 9(1), 131-148. doi: 10.22055/psy.2002.16476 (in Persian)
- Moradi, A., & Sharifi, K. (2018). The relationship between perception from the achievement goals emphasized by parents and teachers with self-efficacy beliefs and coping

- strategies of students in mathematics: The role of math achievement goals. *Journal of School Psychology*, 7(1), 183-218. doi: 10.22098/jsp.2018.664 (in Persian)
- Nazarpouri, s., Bahram, a., Gadiri, f., & Rajabi, H. (2018). The comparison of effectiveness types of parenting styles on fundamental motor skills development and movement motivation of children. *Iranian Journal of Pediatric Nursing*, 4(4), 66-73. (in Persian)
- Nicholls, J. G. (1984). Achievement motivation: conceptions of ability, subjective experience, task choice, and performance. *Psychological review*, 91(3), 328.
- Roberts, G. C. (2012). Motivation in sport and exercise from an achievement goal theory perspective: After 30 years, where are we? *Advances in motivation in sport and exercise*, 5-58.
- Saleh, V., Sadeghi, H., Shams Najafabadi, P., Rezaeian, M. R., & Valizadeh, H. (2017). Compare the profile of anthropometric, somatotype and body composition between novice and professional 6 to 8 years old gymnasts. *Research in Sport Medicine and Technology*, 15(13), 1-7 .
- Sapieja, K. (2009). Perfectionism and parenting styles in male youth soccer.
- Sari, I. (2015). Does goal orientation matter for trait anxiety, self-efficacy and performance? An investigation in university athletes. *Education*, 136(2), 169-178.
- Schwebel ,F. J., Smith, R. E., & Smoll, F. L. (2016). Measurement of Perceived Parental Success Standards in Sport and Relations with Athletes' Self- Esteem, Performance Anxiety, and Achievement Goal Orientation: Comparing Parental and Coach Influences. *Child Development Research*, 2016(1), 7056075.
- Stavrou, N. A., Psychountaki, M., Georgiadis, E., Karteroliotis, K., & Zervas, Y. (2015). Flow theory–goal orientation theory: positive experience is related to athlete's goal orientation. *Frontiers in Psychology*, 6, 1 .^{۴۹۹}
- Stein, J., Bloom, G. A., & Sabiston, C. M. (2012). Influence of perceived and preferred coach feedback on youth athletes' perceptions of team motivational climate. *Psychology of Sport and Exercise*, 13(4), 484-490.
- Teques, P., Calmeiro, L., Rosado, A., Silva, C., & Serpa, S. (2019). Perceptions of parenting practices and psychological variables of elite and sub-elite youth athletes. *Frontiers in Psychology*, 10, 1495.
- Warsah, I., Uyun, M., Daheri, M., Sutarto, S., Nashori, F., & Morganna, R. (2021). Parenting styles in dealing with children's online gaming routines. *Ilkogretim Online-Elementary Education Online*, 20(2), 44-53.
- Weltevreden, G. M., van Hooft, E. A., & van Vianen, A. E. (2018). Parental behavior and adolescent's achievement goals in sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 39, 122-131.
- Wendling, E., Flaherty, M., Sagas, M., & Kaplanidou, K. (2018). Youth athletes' sustained involvement in elite sport: An exploratory examination of elements affecting their athletic participation. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 13(5), 658-673.
- Zare, M., Naghsh, Z., & Hejazi Moghari, E. (2022). Multilevel analysis of the relationship between students goal orientation and their perception of parents goal orientation with academic help-seeking. *Advances in Cognitive Sciences*, 23(4), 103-116. doi: 10.30514/icss.23.4.103 (in Persian)